

دبد نظری او عشق مجازی

خرابی او دھغو علاج



شیخ عبدالرحیم حازف اللہ حضرت اقدس
مولانا شاہ حکیم محمد اختر صاحب داتا گرامتھم

خانقاہ امدادیہ اشرفیہ

گلشن اقبال بلاک ۲ کراچی

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ النَّبِيِّ الْكَرِيمِ

حقیر محمداختر عرض کوی چی په دې زمانه کی د تقویٰ خاوندانو، د دین دارانو، د اصلاح سوو او د جمله صوفیانو دپاره د بربادی سامان د بنغو تر فتنې دلغړنو فتنه ده او ځکه چی په دې کی ظاهری ممانعت کم دی په دغه خاطر شیطان ژر سرې په دغه فتنه کی اخته کړی او په نامحرمه بنغو کی اکثره د بدنظری په جرم یې مبتلا کړی او حکیم الامت مُجَدِّدُ الْمِلْتِ مولانا اشرف علی تھانوی رحمة الله علیه لیکلی دی چی

(۱) د نامحرمه بنغو یا لغړنو سره تعلق ساتل که څه هغه ته کتل وی یا دهغه دزړه د خوشحاله کولو دپاره دهغه سره خبری کول یا په تنهائی (یوازی) کی دهغه سره کبینهستل یا دهغه دزړه د خوشحاله کولو دپاره خپل کالی سمول یا خبری نرمول زه رشتیا درته وایم چی په دې تعلق سره چی کومی خرابی پیدا کیری او چی کوم مشکلات پینیری هغه زه په لیکنه کی نسیم راوستای.

(۲) عشق مجازی عذاب الهی دی څرنګه چی په دورخ کی به دمرګ او ژوند تر مابین انسان په تکلیف وی ﴿لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ همدغه رنگ د بدنظری وروسته انسان د عشق مجازی په اخته کیدو سره ناقراره سی، د بڼه خوب څخه هم محرومه سی، دنیا او دین دواړه ئې برباد سی او په آخر کی به په مرضتون (د لیونیانو ځای) کی داخل سی. په مرضتون کی نن سبا (۹۰) فیصده د عشق مجازی مریضان دی چی د وی سی آر، سینما، تی وی او عشقی قصو په ویولو سره لیونیان سوی دی.

(۳) د بدنظری وروسته د عشق مجازی په اخته کیدو سره که دګناه (لواطت) نوبت راغلی نو فاعل او مفعول دواړه د ټول عمر دپاره بې عزته سی (یو او بل ته به هیڅکله نسی کتلاي) او څنګه چی شفیق پلار غواړی چی زما زامن په عزت سره واوسیری په

یو بدکار کی بی عزتہ نسی نو دالله تعالیٰ بی حسابہ رحمت ہم دغه غواپی چی زما بندگان پہ یو بی عزتہ کار سرہ حقیر او رسوا نسی او پہ تقویٰ سرہ پہ عزت ژوند تیرکپی او پرحلال باندی قناعت وکپی او دحرام شخہ صبر او پرهیز وکپی او کله چی دنیاداره ددنیا پہ لذتو سرہ خپلی سترگی یخی کپی نو زما خاص بندگان زما پہ عبادت او زما ذکر پہ خوند سرہ خپلی سترگی یخی کپی او دغه یخوالی دائمی دی او دنیادارو یخوالی پہ زرهاوو بلاوو کی پت او فانی دی.

زما دوه شعره دی

دُشمنوں کو عیشِ آب و گل دیا
دوستوں کو اپنا دردِ دل دیا
اُن کو ساحل پر بھی طغیانی ملی
مجھ کو طوفانوں میں بھی ساحل دیا

ترجمہ: ای اللہ تا و خپلو دبنمانوتہ دخاورو او ابو فانی خوندونہ ورکپی دی او خپلو دوستانو ته دی دخپل محبت درد ورکپی دی، هغه پہ نعمتو کی هم پہ عذاب دی او زه دی په تکلیفو کی هم پر آرامه ساتلی یم.

په دې خاطر خواجه مجذوب صاحب فرمائی

ڈال کر اُن پر نگاہِ شوق کو
جان آفت میں نہ ڈالی جائے گی
حسنِ فانی پر اگر تو جائے گا
یہ منقش سانپ ہے ڈس کھائے گا

ترجمہ: بنائستو ته په شوق سره په کتلو باندی عخان په آفت کی مه اچوه، که دی په حُسنِ فانی باندی عخان مُبتلا کپی نو دالکه نقش داره ماروبه دی وهی.

مولانا اسعدُالله صاحب مُحَدِّث دَمَظَاهِرُ الْعُلُومِ سَهَارَن پور (هندوستان) چی خلیفه دی

د حضرت حکیم الامت مُجَدِّدِ الْمِلَّتِ مولانا اشرف علی تھانوی رحمۃ اللہ علیہ ہر گھنٹہ فرمائی

عشق بُتائے میں اسعد کرتے ہو فکرِ راحت
دورخ میں ڈھونڈتے ہو جنت کی خوابگاہیں

ترجمہ: پہ عشقِ مجازی (یعنی دینِ نحو اور لغزِ زانو پہ محبت) کی تہہ د آرامِ فکر کو پہ پہ دورخ کی تہہ د جنت پہ آرامِ پستی گھرے۔

پرخسین فانی باندی (زمور پیر) حضرت مولانا شاہ ابرار الحق صاحب دامت برکاتہم

پہ گلشن خانقاہ کی دغہ شعر و ویلی

دورِ نشاط چل بسا گردشِ جام ہو چکی
ساقیا گلزار کی ترکی تمام ہو چکی

ترجمہ: چنی جوانی ختم سول نو دھونڈ دوران ہم ختم سو، دم عشوق تپولہ دلاوری ختم سول۔

حقیر محمد اختر (عَفَا اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ) عرض کوی چنی پر بدنظری کونکی

باندی در رسول اللہ ﷺ بنرا ده ﴿لَعَنَ اللَّهُ النَّاطِرَ وَالْمَنْظُورَ إِلَيْهِ﴾ (مشکوٰۃ ص ۲۷۰)

دالله تعالیٰ لعنت دی وی پر بدنظری کونکی باندی او شوک چنی د بدنظری دعوت ورکوی یعنی بی پردہ گھرے پر ہر گھنٹہ باندی دی ہم لعنت وی۔

داولیاوو دبنرا شخہ بیریدونکی دی دسید الانبیاء ﷺ دبنرا شخہ و بیریری۔

خدای تعالیٰ دی مور تپولہ غنی و ساتی۔ دیو شو شپو حسن دجادو پہ مثل سپری لیونی

کپری بیا پہ یو شو ورغو کی (دداغہ بنائستی) دمخ جغرافیہ (حسن) بدلہ سی او پہ

پیری کی خوئی نقشہ بیخی عجبہ سی۔ دحسن پرفنائیت باندی زما شعر دی

ادھر جغرافیہ بدلا ادھر تاریخ بھی بدلی
نہ ان کی ہسٹری باقی نہ میری ہسٹری باقی

ترجمہ: دعوانی جغرافیہ (حسن) چنی بدلہ سوہ نود عشق تاریخ ہم بدل سو اوس نو نہ

دعاشق تاریخ پاتہ دی نہ دم عشوق تاریخ پاتہ دی۔

یو زور شعر را پیاد سو

کسی خاک کی پیمت کر خاک اپنی زندگانی کو
جوانی کرفدا اس پر کہ جس نے دی جوانی کو

ترجمہ: دیو خاورو پر بدن باندی خپل ژوند مه خاوری کوہ، عوانی پر هغه چا قربان کہ
چاچی عوانی در کړې ده.

ددې مرض (عشق مجازی) خخه دخونه عوانانو ژوند برباد سو.

زما شعرونه دی

سنبجل کر رکھ قدم اے دل! بهارِ حُسنِ فانی میں
ہزاروں کشتیوں کا خون ہے بحرِ جوانی میں

ترجمہ: ای زړه دفانی حُسن په دنیا کی قدم په ډیر احتیاط سره کښیږده ځکه چی
دعوانی په دریاب کی دزرهاوو عوانانو وینه بهیدلې ده (یعنی دعشق خخه ډیر عوانان
برباد سول).

وه جوانانِ چمن اور اُن کا ظالم بانگین
دیکھتے ہی دیکھتے سب ہو گئے دشت و دمن

ترجمہ: هغه دوخت عوانان او دهغو ظالم حرکتونه، په کتو کتو سره په پیږی بدل سول.

دبدنظری په باره کی چی کوم آیت نازل سو چی ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾

او الله تعالی ستاسی دبدنظری په ټولو مصنوعاتو (کارو) خبر دی.

زما شعر دی

جو کرتا ہے تو چھپ کے اہل جہاں سے
کوئی دیکھتا ہے تجھے آسماں سے

ترجمہ: خه چی ته کوې په پټه له جهانہ، څوک درته گوری له آسمانه.

حق تعالی دبدنظری فعل او عمل په صنعت سره ولی بیان کړی، په دې کی

خه حکمت دی، خبره داسی ده چی بدنظری کونکی په زړه کی دهغه معشوق دپاره دجلا جلا خواهشاتو عکسونه جوړه وی، په خپل فکر کی کله مچه ځنی اخلی، کله ئی په زړه پوری نیسی وغیره وغیره، په دې خاطر دمختلف صنعتو (کارو) څخه دخبریدو په باره کی الله تعالی په دغه آیت کی ذکر کړی دی. په دې خاطر علامه اوسنی سید محمود بغدادی (دبغداد مفتی) په خپل تفسیر رُوحِ الْمَعَانِي کی ددې (آیت) تفسیر په څلور عنوانو سره لیکلی دی ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ (سپاره ۱۸ سورة النور)

(۱): بِإِجَالَةِ النَّظْرِ: ستا دسترگو په لغړولو سره په بدنظری باندی الله تعالی خبر دی.
 (۲): بِإِسْتِعْمَالِ سَائِرِ الْحَوَاسِّ: بدنظری کونکی په ټوله حواسِ خمسہ باندی دحرام خوند اخستلو کوښښ شروع کړی، الله تعالی دده په هر حرکت خبر دی، یعنی کتلو (باصره) اوریدو (سامعه) خوند اخستلو (ذائقه) لاس وروړلو (لامسه) بیولو (شامه) دهر قوت استعمال ته خدای تعالی گوری.

(۳): بِتَحْرِيكِ الْجَوَارِحِ: او الله تعالی د بدنظری کونکی دټولو اعضاوو په حرکتو خبر دی یعنی دمعشوق دحاصلولو دپاره دا لاس او پښې او ټوله اعضاء څرنگه استعمالوی ټولو ته حق تعالی گوری او په خبر دی.

(۴): بِمَا يَقْضُونَ بِذَلِكَ: او د بدنظری کونکی چی کوم آخری مقصد دی یعنی بدفعلی په هغه هم الله تعالی خبر دی، په دې جمله خبریه کی جمله انشائییه پټه ده یعنی سخت عذاب به درکړل سی او سخته سزا به درکړل سی.

ما په ژوند کی ډیر زیات کسان د بدنظری او عشق مجازی مریضان ولیدل او ټولو دغه راته وویل چی ژوند تریخ، خوب حرام، ناقراری، دمرگ خواهش، دځان دوژولو خیالات، صحت خراب، دزړه وارختائی، زړه او دماغ کمزوره، په هیڅ کار کی زړه نه لگیری، ما همیشه دغه ورته ویلی دی چی دعشق مجازی او دخدای نه ماسوا ته په زړه ورکولو کی هم دغه عذاب وی او دغه شعر زه ددې قسم پریشان حاله په

خدمت کی وپاندی کوم۔

ہتھوڑے دل پہ ہیں مغزِ دماغ میں کونٹے
بتاؤ عشقِ مجازی کے مزے کیا لوٹے

ترجمہ: پہ عشقِ مجازی کی پر زپہ او دماغ باندی دعدذاب وارونہ وی نو دا راتہ وواپہ
چی تا ددغہ عشقِ مجازی شخہ شہ خوندو نہ واخستہ۔

دعشقِ مجازی داصلاح پہ بارہ کی زما شو شعرونہ دی
نہیں علاج کوئی ذوقِ حُسنِ بنی کا
مگر یہی کہ بچا آنکھ بیٹھ گوشے میں
اگر ضرور نکلنا ہو تجھ کو سوائے چمن
تو اہتمام حفاظت نظر ہو توشے میں

ترجمہ: دحُسن دکتلو ہیخ علاج نستہ مگر صرف دغہ دی چی سترگی وساتہ کوبنہ
کبنینہ کہ ضروری وی راوتل نو پہ اہتمام سرہ دنظر حفاظت وکہ۔

اُن کا چراغِ حُسن بچھا یہ بھی بچھ گئے
بلبل ہے چشمِ نم گلِ افسردہ دیکھ کر

ترجمہ: دمعشوق دحُسن شراغِ مرسو نو دعاشق عشق ہم ختم سو اوس بلبُلکہ ژاری
دشومانده گل پہ لیدو سرہ (یعنی عاشق اوس پر خچل ژوند باندی ژاری)۔

دا دحُسن خاوندان چی نن پر مٹکھ گھرخی یوہ ورخ پہ قبرکی خاوری
کیپی، دمرگ وروستہ چی قبر پی وگوری نو بہ صرف خاوری وویپی، کہ دھغو
خاورو شخہ پوبستنه وکپی چی ای خاوری ستا کومہ حصہ بارخوکان وہ او کومہ
حصہ دی وریبستان وہ او کومہ حصہ دی سترگی وپی نو ہلتہ بہ صرف خاوری
وویپی، نہ بی وپیژنی چی کومہ خاورہ ئی سترکہ وہ، کومہ ئی پزہ وہ، کومہ یوہ ئی
بارخو وو، اللہ تعالیٰ د امتحان دپارہ پر خاورو باندی دحُسن روغنی رنگ کپی دی

چی شوک پردې روغنی باندی مری او شوک دیغمبر پر حکم باندی عخان قربانوی، که دغه نقش ونگار او بنائست پر خاورو باندی نه وای نو بیا امتحان به دغه وای.
 په دې خاطر په روغن باندی مه خطاوی، ډیر صوفیان (دخدای طلبکاره) په دې خطاوتل او برباد سول او وخدای ته نه ورسیدل.

زما شعر دی

میر مارے گئے ڈمپیر سے
 ورنہ مٹی کی حقیقت کیا تھی

ترجمہ: صاحب په روغن خطاوتی کنې دخاورو څه حقیقت وو.

لهذا دداسی فانی بنائست سره زړه لگول څه معنی لری. دحُسن پر فنائیت

باندی زما خو شعرونه دی

کسی گُلفام کو کفنا رہا ہوں
 جنازہ حُسن کا دفنا رہا ہوں
 لگانا دل کا اِن فانی بُتوں سے
 عبث ہے، دل کو یہ سمجھا رہا ہوں

ترجمہ: یو معشوق ته کفن ورکوم، جنازه دحُسن بنخوم، زړه ورکول وداسی فانی حُسن ته بیکاره دی زړه ته دغه ورنوم.

شیریں لبی کے ساتھ وہ شیریں دہن بھی تھا
 آغوشِ موت میں وہی زیرِ کفن بھی تھا

ترجمہ: دبناستو شونلوانو سره هغه دبنه آواز خاوند هم وو مگر دمرگ په غیر کی هغه د کفن خاوند هم وو.

بلکه دمرگ ترمنحه دوخت په تیریدو سره چی کله دمنخ شخه ئې نمک ختم

سی او نقشه ئې خرابه سی او

کمر جھک کے مثل کمانی ہوئی
 کوئی نانا ہوا، کوئی نانی ہوئی
 ان کے بالوں پہ غالب سفیدی ہوئی
 کوئی دادا ہوا، کوئی دادی ہوئی

ترجمہ: ملا بی کروپہ پہ مثال دکمانی سول شوک انا سولہ شوک نیکہ، دھغو پر وریبستانو
 باندی سپینوالی غالب سو شوک انا سولہ شوک نیکہ.

نو د عشق مجازی جنازہ ہم ووزی او مجازی عاشقان پہ خپلو لاسو باندی
 دخپل عشق جنازہ پہ بنخولو سرہ پہ ڍیر ارمان او پبیمانی سرہ وتبنتی.

پردی حقیقت باندی زما شعر دی

ان کے چہرہ پہ کچھڑی داڑھی کا
 ایک دن تم تماشہ دیکھو گے
 میر اس دن جنازہ اُلفت کا
 اپنے ہاتھوں سے دفن کر دو گے

ترجمہ: دلغرنزی پر مخ باندی بہ یوہ ورخ تہ ڍیرہ ووینی صاحبہ پہ ہغہ ورخ بہ د عشق
 جنازہ پہ خپل لاس بنخہ کرے.

پہ دے خاطر دمحببت لائق صرف دخدای تعالیٰ ذات دی دچا پر حُسن او
 جمال باندی چی ہیخکلہ زوال نہ راخی بلکہ ہر وخت دھغہ یو نوی شان دی
 ﴿كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ دحق تعالیٰ دذات شخہ ددہ دصفتو لیریوالی ناممکنہ دی.
 برعکس ددنیا دبئاستو حُسن ہرہ لمحہ مخ پر زوال دی، دغہ بدنونہ قبرو تہ تلونکی
 دی، تور وریبستان پہ سپینوالی بدلیدونکی دی، ملاوی یی کبڑیدونکی دی، سترگی یی
 بہیدونکی دی، دمخانو دنور شخہ ئی تور دود راپورتہ کیدونکی دی، چیری ژوند
 بربادہ وے.

آج کچھ ہیں کل اور کچھ ہوں گے
 حُسنِ فانی سے دل لگانا کیا
 میر مت مرنا کسی گلفام پر
 خاک ڈالو گے انہیں اجسام پر

ترجمہ: نن یو رقم دی سبا بہ بل رقم سی، دُحسِنِ فانی سرہ دزِرہ لگول خہ معنی، صاحبہ پر بنائست باندی مہ قربانپرہ حُککہ چی یوہ ورخ بہ پر داغہ بدنو باندی خاوری اچوہی۔
 مار چی ولارسی نو تر شالیکہ پریردی مگر حُسن داسی ولارسی چی دُحسِن
 دعلامو او نبنانو خخہ یوہ لیکہ ہم نسی پاتہ، ہغہ وخت دمجاز عاشقان پہ ارمانو سرہ
 خیل لاسونہ موری۔

حُسنِ رفتہ کا تماشہ دیکھ کر
 عشق کے ہاتھوں کے طوطے اڑ گئے

ترجمہ: دُحسِن دتلو دتماشا پہ لیدلو سرہ عاشق حیران او پریشان سو۔

دبنائستو مخانوانجام چی پہ فکر کی وی نو مجاہدہ بہ آسانہ سی۔ زماشعر دی

اُن کے بچپن کو اُن کے بچپن سے
 پہلے سوچو تو دل نہیں دو گے

ترجمہ: دہغہ پیری دُخوانی تر مخہ پہ فکر کی ونیسہ نو ہغہ تہ بہ زرہ ورنہ کرہی۔

او دُحسِن دفنائیت دغہ مراقبہ خو دنفس دخطا ایستو دپارہ دہ چی دداسی

عارضی او فانی شی وخوااتہ (نفس) ورنزِدہی نسی لاکن دُحسِن دفناکیدو پہ سبب دُحسِن

خخہ حُان لیری ساتل دا خو دبندگی ڈیرہ کمترہ درجہ دہ ددہی معنی خو دا سول کہ

ددہی بنائستو حُسن نہ فنا کیدای نو نَعُوذُ بِاللّٰہِ مَوْرٍ بہ دہغو سرہ زرہ لگولی وای۔

لہذا دعبدیت او بندگی لویہ درجہ دغہ دہ چی مور داسی ووايو چى اې اللہ
ستا دمحببت او ستا دعظمت (لوئی) او ستا چی پرمور کوم احسانونہ دی دغہ حق خو
دادی کہ تر قیامتہ پوری ددی بنائستو پر حُسن باندی زوال رانسی او ددوی دحُسن
بنائستوالی تر قیامتہ پوری داغسی پاتہ یی نو بہ ہم مور دغہ و طرفتہ ترسترگو پورته ونہ
گورو عککہ چی پہ کومہ خوشحالی تہ خوابدی کیری، ستا دناراضی دلارو شخہ چی

کومہ خوشحالی حاصلیری ہغہ لعنتی خوشحالی دہ. زما شعر دی

ہم ایسی لذتوں کو قابلِ لعنت سمجھتے ہیں

کہ جن سے رب مرالے دوستوں ناراض ہوتا ہے

ترجمہ: مور داسی خونونہ دلعت ور بولو اې دوستانو پہ کوم چی زمور رب ناراضہ
کیری.

او دگناہ پہ لبر غوندی خونند کی پہ زرهاوو تکلیفونہ او پہ زرهاوو غمونہ پت
دی. دگناہ ارادہ او ابتداء دحق تعالیٰ شخہ دلیریوالی او عذاب ابتداء دہ، دغہ وروستہ
پہ زرہ کی دقرار او آرام خوب ہم نسی لیدل کیدلای.

ہر عشقِ مجازی کا آغاز بُرا دیکھا

انجام کا یا اللہ کیا حال ہوا ہوگا

ترجمہ: دهرعشقِ مجازی ابتداء می خرابہ ولیدہ دانجام بہ ئی یا اللہ شہ حال سوی وی.
پہ دې خاطر چی زرہ تہ غیر اللہ راسی نو زرہ ناپاک سی، دحُسن خاوندان یوہ
ورخ مړہ کیری دغہ وخت کہ شہ ہم ژوندی دی مگر عککہ چی حادث او فانی دی
نوکلہ چی دوی وزرہ تہ راسی نو دحادث او فناکیدو تاثیر ورسرہ راعی، بیا پہ داسی
زرہ کی داللہ تعالیٰ دتعلق خونند او حلاوت (خوپروالی) نہ پاتیری مثلاً پہ یوہ خونہ کی
تاسی چوچی، خوری دخونندہ ډک شیان پراتہ دی پہ دغہ وخت کی یوہ جنازہ راغلہ او پہ

دغه خونہ کی کینیسنول سول نو وویاست اوس به پوپی خوند درکی همدارنگه کله چی وزره ته مری راسی نو دالله تعالی سره دتعلق خوند نه پاتیبری، الله تعالی وداسی زره ته نه راعی چی په هغه کی دغیرالله بدبوئی او غلاظت وی. حضرت مولانا شاه محمد احمد صاحب رحمة الله علیه فرمائی.

نه کوئی راه پا جائے نہ کوئی غیر آجائے
حریم دل کا احمد اپنے ہر دم پاسباں رہنا

ترجمہ: نہ خوک وزره ته لاره پیدا کپی نه هیخ غیر پکینی راسی، احمدہ د زره دحریم هروخت نگران اوسه.

په دې خاطر دخدای دوستان هر وخت پرخپل زره پام کوی چی نفس دیوخی شخه حرام خوند غلا نه کپی، په دې خاطر دوی داسی شکلونه هم عان ته نژدې نه پریردی دکومو شخه چی احتیاط واجب دی. په دې خو نفس ته یو شخه غم رسیری لاکن ددې غم دفیض شخه دخدای ددوستانو زره هر وخت مست، خوشحاله او دحق تعالی په قُربِ عظیم مُشرفه وی.
زما شعر دی.

مرے ایامِ غم بھی عید رہے
ان سے کچھ فاصلے مفید رہے

ترجمہ: دحُسن شخه دلیریوالی غم راباندی اختر سو دهغو شخه یو شخه فاصله گتمند سول.

کله چی لمر راپورته کیبری نو دشرق ټوله آسمان سُور سی دا علامه وی چی لمر راپورته کیبری دغه رنگه کوم سپری چی دخپلو حرامو خواهشاتو په وینه باندی دخپل زره آسمان سُور کپی په هغه زره کی دحق تعالی دقُرب (نژدیوالی) لمر راپورته سی. زما شعرونه دی

وہ سُرخیاں کہ خونِ تمنا کہیں جسے
 بنتی شفق میں مطلعِ خورشیدِ قُرب کی
 مرا انجامِ اُلفت میر تم بھی دیکھتے جانا
 مری ویرانیاں آباد ہیں خُونِ تمنا سے
 مگر خُونِ تمنا سے جو بنتی ہے شفقِ احمر
 انہیں آفاق سے دل میں طلوعِ خورشیدِ حق ہوگا

ترجمہ: ہغہ سُوروالی چی د ارمانو وینہ ورتہ وائی ددغہ شخہ دخدای ددوستی لمر
 راپورته کپیری زما دمحببت انجام صاحبه ته هم وگوره، زما بربادی په داغه آباده ده.

برعکس کوم خلگ چی دنظر حفاظت نه کوی په آخر کی دعشقِ مجازی په
 اخته کیدو سره برباد سی او هغوته چی په دنیا کی خونہ د ناآرامی عذاب وی هغه خپله
 عاشقِ مجاز محسوسولائی سی او آخر انجام خونہ خلگ پرغای دالله تعالی دهغه
 معشوق دنوم په اخستلو سره مره سول او کلمه ئی نصیب نه سول.

په دې خاطر حضرات اولیاء کرامو فرمائی دی چی دسالیک(صوفی) دپاره
 دبنغو او لغز نو هلكوانو سره تعلق(نزدیوالی) زهر قاتل دی. شیطان چی کله دگمراهی
 دهری لاری شخه ناامیده سی نو صوفیان دبنغو او هلكوانو په دام کی دبندولو کوبنیش
 کوی، دده دغه مکر او فریب دونه لوی دی چی هر شوک دده په مکر کی راسی دهغه
 لاره خامخا بنده سی عکله چی په نورو گناوو کی دونه لیریوالی دالله تعالی شخه نه
 راعی خونہ چی په دغه گناه سره راعی د مثال په توگه که ئی درواغ وویل یا ئی غیبت
 وکی یا دجماعت لمونخ ئی پریبونی نو مثلاً خلویبنت(۴۰) درجې ئی زره دالله تعالی
 شخه لیری سو بیا ئی توبه و کبیل او زره یی بیرته دالله تعالی وخواته متوجه سو لاکن
 که دیو صورت په عشق کی اخته سو نو زره دالله تعالی شخه ۱۸۰ درجې لیری سی،
 دزره قبله بدله سی اوس که پر لمانغہ ولاړ وی نو هغه بنائسته ئی مخته ده، که تلاوت

کوی نو هغه بی مخ ته ده، که ذکر کوی نو هغه صورت ئی مخ ته دی، دزپه مخ او توجه دالله تعالیٰ شخه وگرخی او دیو فناکیدونکی مری وخواه سی. دالله تعالیٰ شخه دونه لیریوالی دیوه گناه شخه نه کیبری خونه چی دصورت په عشق کی کیبری.

بنکاری چی دکوم مرغه بنکار کوی دهغه پر وزرو باندی سرینش ورو لگوی چی په دی باندی هغه نسی الوتای او په آسانی سره ئی بنکار کوی، همدارنگه شیطان چی وگوری چی یو سالیك (صوفی) په ډیره تیزی سره دالله تعالیٰ په لار کی پر مخ تگ کوی، دهری گناه شخه حان ساتی نو دیو صورت په عشق کی ئی اخته کی او دالله تعالیٰ شخه ئی بلکل محرومه کوی. لهندا چی خونه بنائسته صورت مو مخ ته راسی هغه ته دسترگو تربغلو هم مه گوری، په دغه وخت کی نابینا سی (یعنی سترگی پتی کی) په سترگو کی مو رو بننائی سته خو ددید شخه لاس واخلی. زما شعر دی

جب آگئے وہ سامنے نابینا بن گئے

جب ہٹ گئے وہ سامنے سے بینا بن گئے

ترجمہ: کله چی بنائسته می مخ ته راغله نو نابینا سوم (یعنی سترگی می پتی کوی) کله چی هغه می دمخ شخه لیری سوہ نو سترگی می رونی کوی.

آیا هغه اَرَحْمُ الرَّاحِمِينَ ته به پر دغه خبره محبت نه راخی چی زما بنده زما ورکوی رنا (دید) په خونه امانت سره استعمالوی، چیری چی په کتلو سره زه راضی کیرم هلته گوری چیری چی زه ناراضه کیرم هلته خپله رنا (دید) نه استعمالوی، زما دخوبنی دپاره دخپلو خواهشاتو وینه کوی، خپل زپه زما دپاره غمجن کوی نو دالله تعالیٰ رحمت هم دداسی زپه مینه آخی، زما شعر دی

مرے حسرت زدہ دل پر انہیں یوں پیارا آتا ہے

کہ جیسے چوم لے ماں چشمِ نم سے اپنے بچے کو

ترجمہ: زما دارمانو پر ډک زپه باندی حق تعالیٰ ته داسی مینه راخی خرننگه چی مور په

لندو سترگو خپل زوی مچ کړی.

په داسی غمجن او مات سوی زړه کی الله تعالی راخی او پر داسی زړه باندی خوشحالی اوری.

دل ویراں په میرا شاه برساتا هے آبادی
سمجھ مت میراُن کی راه میں مرنے کو بربادی

ترجمہ: دارمانو پر ډک زړه باندی خدای تعالی آبادی اوری صاحبہ دخدای په لار کی مرگ بربادی مه بوله.

زموږ اول شیخ حضرت شاه عبدالغنی صاحب رحمة الله علیه به فرمایله چی دشني درختی(ونی) لاندی اور بل که نو دهغه تازه بلگونه(پانی) شوماندہ سی او دوهم وار بیا په ډیره سختی سره شنه کیږی، ټوله کال امبار او اوبه ورکه بیا یو وخت بیرته تازه سی. همدارنگه په ذکر او عبادت او دخدای ددوستانو دصحتب شخه چی په زړه کی شونه انوارات پیدا سول که ئی یوه بدنظری وکړل نو باطن یې برباد سی بیا په زړه کی ایمانی خونند او دالله تعالی دذکر د انوارو په پیدا کیدو کی ډیر وخت لگیږی. دبدنظری ظلمت(تاریکه) په ډیره سختی سره لیری کیږی، په ډیره توبه، استغفار، ژړا او په وارو وارو دنظر دحفاظت وروسته بیا وزړه ته بیرته ایمانی ژوند(خوند) عطا کیږی.

زه عرض درته کوم زموږ شخه چی کومی گناوی نه پاتیږی دهغه سبب دادی چی موږ خپل طاقت نه استعمالوو، که چیری گناه پرینبول ناممکنه وای نو الله تعالی به د﴿ذُرُوءًا ظَاهِرًا لِّاٰثِمٍ وَّ بَاطِنًا﴾ (یعنی ظاهری گناه هم پریږده او باطنی گناه هم پریږده) حکم نه وای ورکړی، دا حکم ورکول ددې خبری دلیل دی چی په موږ کی دگناه پرینبولو قوت سته ځکه چی الله تعالی یو داسی حکم نه ورکوی چی زموږ تروس لوړ وی ﴿لَا یُکَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا﴾ اصل خبره داده چی موږ دخپل نفس همکاری او ملگریا کوو، کوم ته چی دنن سبا په ژبه کې وائی دنفس فیور(ملگریا) کوو، په دغه

خاطر دگناوو په فيور (تبه) کی مُبتلا يو، حالانکه نفس زموږ تر ټولو لوی دبنمن دی او دده دبنمنی خبر را کونکی رسول الله ﷺ دی، ارشاد فرمای ﴿إِنَّ أَعْدَاءَ عَدُوِّكَ فِي جَنِيحٍ﴾ ستا تر ټولو لوی دبنمن ستا په غیر کی دی (یعنی نفس)، وواياست که ستاسی دبنمن متپهائی (شیرینی) در کوی نوتاسی یې قبول کړی او که دستی هو بنیار سی چی خدای دی خیر کوی په دې کی ئې زهر نه یی اچولی، لاکن افسوس نفس دبنمن موږ ته دبدنظری لږغوندی لذت رابنکاره کړی او هغه موږ دستی قبول کړو حالانکه په ظاهره خو نفس لذت رابنکاره کوی لاکن په حقیقت کی دسزا بندوبست کوی، دبدنظری وروسته دآخرت عذاب خو جلا دی په دنیا کی ناقراره سی، دهغه په یاد کی ناآرامه سی، خوب پر حرام سی او دخدای څخه دلیریوالی په عذاب کی مُبتلا سی.

دبدنظری گناه بیخی دبی عقلی گناه ده، نه څه ورکول نه څه اخستل په مفت کی زړه ناقراره کول، وواياست دبل چا پر مال باندي نظر کول بی عقلی ده که یا، په کتلو سره آیا هغه شی لاس ته راځی، کوم شی چی لاس ته نه راځی هغه ته په کتلو سره زړه ناقراره کول بی عقلی ده که یا او که بلفرض هغه لاس ته راهم سی بیا هم آرام نسی حاصلیدای ځکه چی دالله تعالی دنافرمانی دلارو څخه چی کومه خوشحالی حاصلیری په هغه کی غم، ناقراری او دبی آرامی په زرهاوو ماران او لږمان وی، دخدای تعالی په نافرمانی کی د آرام او قرار خوب لیدل ډیره بی عقلی ده ځکه چی الله تعالی دخوشحالی او غم خالق دی. کوم بنده چی الله تعالی خوشحاله ساتی، دخدای دخوشحالی دپاره دگناوو څخه دځان ساتلو غم پرځان وړی یعنی دالله تعالی دخوشحالی دپاره خپل زړه خوابدی کوی، الله تعالی هم دهغه زړه خوشحاله ساتی، بیله دخوشحالی داسبابه دهغه په زړه کی دخوشحالی دریاب بهیری، داسی خوشحالی هغه ته عطا کړی کوم چی بادشاهانو په خوب نه ده لیدلې او څوک چی الله تعالی

ناراضه کوی حق تعالی دهغه ژوند ورتریخ کړی. دحق تعالی ارشاد دی ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ څوک چی زما دیاد څخه مخ واپړوی زه به دهغه ژوند ورتریخ کړم.

کوم خلگ چی په عشق مجازی کی مبتلا دی او ددې جال څخه وتل غواړی لاکن وتلای نسی هغه که دغه شپږ کاره وکړی انشاء الله تعالی ځنی خلاص به سی.

(۱) الله تعالی چی کوم طاقت ورکړی دی هغه دی استعمال کړی.

(۲) دالله تعالی څخه دی دطاقت غوښتلو دعا وکړی.

(۳) داو لیاوو څخه په خاصه دخپل دینی شیخ څخه دی دطاقت دعطا کیدو ددعاوو غوښتنه وکړی.

(۴) دذکر الله پابندی دی وکړی.

(۵) دگناوو داسبابو څخه یعنی دحسَن دځاوندانو څخه دی دزړه او جسم لیریوالی اختیار کړی.

(۶) دخدای دیو دوست وصحبت ته دی ځی او راځی او دهغه سره دی داصلاح دپاره تعلق پیدا کړی.

دبدنظری او عشق مجازی دعالج تفصیل منخته راعی انشاء الله تعالی.

خیر چی هر څونه خراب حال یې وی، هرڅونه غلط خواهشات یې په زړه کی پیدا کیږی خو نا امیده کیږی دی نه، دا دمحبت ماده خو ډیره بڼه شی ده په شرط ددې چی استعمال ئې صحیح وی. په کوم ماشین کی چی پیترول ډیر وی هغه طیاره (الوتکه) په ډیره تیزی سره لوړه پورته کیږی په شرط ددې چی دهغه مخ صحیح کړل سی، که ئې دکعبې شریفی وخوا ته مخ کړی نو به په څو دقیقو (سړی) وکعبې شریفی ته ورورسوی لاکن که ئې دطیارې مخ دمندر(دهندوانو دعبادت ځای) وخوا ته کړی نو به

(سپری) پہ ہغونہ تیزی سرہ ومندر تہ ورورسوی۔ دعشق مادہ خو پیترول دی کہ دخدای دیو دوست دصحبث شخہ، دذکر اللہ پہ کثرت سرہ دہغہ مخ صحیح کپل سی نو داسی خلگ پہ دونه تیزی سرہ دخدای پہ لارہ کی رفتار کوی کوم خلگ چی دمحبث خاوندان نہ دی ہغہ پہ کلو ہم نسی رسیدای۔

بعضی گناہگارہ انسانان کلہ چی دخدای و طرف تہ راغلہ نو پہ یوہ آہ سرہ وخدای تہ ورسیدہ، پہ کوم تیز رفتار چی ہغہ دبنحو او لغرزنو وخوا تہ غغستل پہ ہغونہ تیز رفتار سرہ دخدای و طرف تہ والوتل، دہغو آہ او فریاد، ژپا او زاری، شرمندگی او دخدای پر یو دوست بانندی خان قربانول ہغہ پہ یوہ لمحہ کی دفرش شخہ وعرش تہ ورسول، دداسی خلگو دپارہ زما شعر دی

خوبرو یوں سے ملا کرتے تھے میر
اب ملا کرتے ہیں اہل اللہ سے
مت کرے تحقیر کوئی میر کی
رابطہ رکھتے ہیں اب اللہ سے

ترجمہ: کوم سپری چی اول دبنحو سرہ کبینینستی اوس داویاوو سرہ کبینینی، شوک دی ہغہ تہ پہ سپک نظر نہ گوری حکہ چی ہغہ اوس داللہ تعالیٰ سرہ تعلق لری۔

دبدنظری او عشقِ مجازی د علاج دپارہ دکولو عمل

اوس پہ دغہ لیکو کی ہغہ دکولو عمل پہ لنڈ پول درتہ وپاندی کوم چی زما پہ رسالہ دستور تزکیۂ نفس کی لیکلی دی چی دقرآن او حدیث سرہ مطابقت او دبزرگانو دارشاداتو شخہ اخستل سوی دی، پر دغہ بانندی پہ عمل کولو سرہ بہ انشاء اللہ دبدنظری او عشقِ مجازی تر زور لا زور مرض شخہ بہ نجات ورتہ حاصل سی او یو شہ وخت پردغہ خبرو بانندی پہ پابندی سرہ بہ انشاء اللہ تعالیٰ داسی ورتہ محسوسہ سی لکہ دآخرت پر محکہ چی روان یم او جنت او دوبرخ تہ گورم او شہوت او ددنیا

لذتوںہ بہ ئی تر نظر ہیخ ہم نہ معلومیری .

(۱) دتوبی لمونخ

یو وخت دی دخلوت وپاکی، پاک کالی دی واغوندی او کہ چیری عطر وی نو عطر دی ووہی، اول دوه رکعتہ نفل دی دتوبی پہ نیت وکی بیا داللہ تعالیٰ شخہ دی دخپلو ٲولو گناوو شخہ بنہ استغفار وکری چی ای اللہ دکوم وخت شخہ چی بالغہ سوی یم زما دسترگو شخہ تر اوسہ پوری چی شونہ خیانتونہ سوی دی یا پہ سینہ کی چی دغلطو خیالاتو شخہ ما شونہ حرام خوندونہ حاصل کری دی یا پہ بدن باندی می شونہ دگناوو حرام خوندونہ اخستی دی ای اللہ زہ دھغو ٲولو شخہ توبہ کارم او بخبنسہ غوارم او دانیت کوم چی بیا بہ ہیخکلہ دگناہ پہ کولو سرہ تا خوابدی نہ کم، ای اللہ کہ شہ ہم زما دگناوو شمیر نستہ خو ستا رحمت زما تر گناوو ٲیر لوی دی بس دخپل پراخہ رحمت پہ صدقہ زما ٲولہ گناوی را و بخبنی، ای اللہ تہ ٲیر بخبنونکی یی او بخبنل دی خوبن دی بس زما ٲولہ خطاوی را و بخبنہ .

(۲) دحاجت لمونخ

بیا دی دوه رکعتہ دحاجت پہ نیت وکری او دا دعا دی وکری چی زما پہ گناوو کی پر برباد سوی عمر باندی رحم وکری، زما اصلاح راو کری او ما دخپل نفس دغلامی شخہ خلاص کری، دخپل فرمانبرداری دعزت و ٲر ژوند راتہ عطا کری او خپلہ دونہ بیرہ رایہ نصیب کری چی ما ستا دنافرمانی شخہ وساتی، ای اللہ زہ ستا شخہ یوازی ستا طلب گار یم .

کوئی تجھ سے کچھ کوئی کچھ مانگتا ہے
الہی میں تجھ سے طلب گار تیرا
جو تو میرا تو سب میرا فلک میرا زمیں میری
اگر اک تو نہیں میرا تو کوئی شے نہیں میری

ترجمہ: خوک ستا خخه خه غواری خوک خه، الھی زه ستا طلب گار یم که ته زما بی نو
 ٲوله شیان زما دی مخکه او آسمان زما دی او که ته زما نه بی نو زما هیخ شی نه دی.

(۳) دنفی او اثبات ذکر

بیادی درې سوه (۳۰۰) واره دَلَالَةِ إِلَّا اللَّهُ ذکر وکی، په دې فکر سره چی په
 لَالَةِ سره زړه دغیرالله خخه پاکیری او په إِلَّا اللَّهُ سره دالله تعالی محبت وزړه ته
 داخلیری.

(۴) ذکر د اسم ذات

یو وخت دی درې سوه (۳۰۰) واره اللَّهُ اللَّهُ وواپی، کله چی په ژبه سره اللَّهُ
 وایه نو دافکر وکه چی دژبی سره سم دزړه خخه هم دالله تعالی نوم راوژی او په
 ډیر محبت اود زړه په درد باندی باید دالله نوم واخستل سی خنکه چی په لیرویالی او
 جُدائی کی مور مور وپلار یاده وو کم از کم په داسی درد او محبت سره خو باید دالله
 نوم په ژبه سره واخستل سی، که چیری په زړه کی دونه محبت نه در معلومیدی نو
 دمحبت دخاوندانو نقل کول هم کافی دی. بس دخدای دعاشقانو په شان دصورت په
 جوړولو سره او دمحبت په نقل کولو سره دهغه نوم اخستل شروع کړی، دالله تعالی
 نوم ډیر لوی نوم دی کله چی پر ژبه راسی نو دگټی خخه به خالی نه وی یو نور به غنی
 جوړیږی.

(۵) ذکر د اسم ذات په یو خاص طریقه

او سل واره (۱۰۰) دالله ذکر په دغه فکر وکی چی زما دهر ورینسته خخه
 اللَّهُ راوژی، یوڅو ورغی وروسته دغه فکر ورسره اضافه کړی چی زما دهر ورینسته
 سره مخکه و آسمان، درخته(ونه) و ډبره، وچه و لنده، حیوانان و مُرغان غرض دکائینات
 دهر ذرې خخه ذکر شروع دی.

(۶) مراقبه د اَلَمْ يَعْلَمُ بَانَ اللّٰهَ يَرٰى

بیا دالله تعالی دبصیر او خبیر کیدو مراقبه دی و کړی یعنی یوڅو دقیقې دا فکر وکړه چی حق تعالی ماوینی او زه دهغه محبوب حقیقی (اصلی محبوب) و منخته ناست یم او دعا دی کوی چی ای الله دغه فکر چی ته ماته گورې زما په زړه کی راپتنگ کړې چی زه گناه ونه کړم ځکه چی هر وخت دغه فکر راسره وی چی ته ماته گورې نو دگناه کولو طاقت به می نه وی.

او په زړه کی دالله تعالی سره داسی خبری وکه چی ای الله کله چی ما بدنظری کوله یا کوم وخت چی می گناه کوله هغه وخت ستا دقهر قدرت هم زه ددغه جرم (گناه) په حال کی لیدلم هغه وخت که ستا حکم سوی وای چی ای مځکی شق سه (وچاؤده) او دغه نالائق تیرکه یا که تا امر کړی وای چی بدبخته بزوکئی سه نو مخلوق به زما دذلات او رسوای دید کولای یا که تا په هغه وخت کی زه په یو دردناکه ناجورپی اخته کړی وای نو زما به څه حال وای لاکن ای الله ستا حلم او مهربانی زما څخه انتقام وانه خستی کئی زما بربادی خو یقینی وه.

(۷) دمرگ او قبر مراقبه

ددې وروسته یوڅه وخت دی مرگ پیاد کړی چی ددنیا ټول کومک کونکی مائینه، کوچنیان، عزیزان او قریبان، مزدوران، سلام کونکی ټول پاته سول، دمرگ وروسته کالی په غچې کیدو سره راڅخه کارې، اوس غسل راکوی، اوس کفن راکوی، کوم کور چی می خپل بلی اوس بنځی او بچانو په زور دهغه څخه وایستم، په پنځو حواسو سره چی کوم خوندونه بدن ته رارسیدل هغه ټوله ختم سول، په کومو سترگو چی می بنائستو ته په کتلو سره حرام خونداختستی هغه سترگی اوس دکتلو طاقت نه لری، غوړونه دغزلو د اوریدو طاقت نه لری، ژبه دکباب او چرگ دخوندا معلومولو طاقت نه لری، داعضاوو چی خونه خوندونه وه ټول ختم سول، اوس که په روح کی دننه دعبادت

او پرهیزگاری نور سته نو هغه به په کار راځي کني ټول خوندونه خوب او خيال سول. بيادى فکر و کړي چي اوس مي په قبر کي پريياسى او تختي راباندى ايښول کيږي، اوس خلگ خاورى راباندى اچوى، دقبر په تنهائي کي تر منو خاورو لاندى پروت يم، دلته اوس هيڅوک راسره نسته بس کوم نيك عملونه چي مي کړي وه هغه په کار راځي، قبر ياخو دجنت دباغو څخه يو باغ دى يا ددورخ دشاهاانو څخه يو شاه دى. مرگ په کثرت سره يادول زړه ددنيا څخه تور کړي او دنیکو اعمالو توفيق په دغه سره حاصلېږي. په حديث شريف کي دى چي دلذتو دختمولو شى يعنى مرگ په کثرت سره يادوى. (جامع الصغیر ص ۵۳ ج ۱)

بس دمرگ دونه فکر و کړي چي دهغه وحشت په لذت بدل سي. دمومن دپاره مرگ په اصل کي دالله تعالى دطرفه څخه دملاقات پيغام دى. دمرگ وروسته دمومن دپاره آرام هم آرام دى.

(۸) دحشر او نشر مراقبه

بيادى يو څو دقيقې دغه فکر و کړي چي دحشر ميدان دى زه والله تعالى ته مخامخ دحساب دپاره ولاړيم او الله تعالى دغه راته فرمائي چي اي بي حيا ته ونه شرميدې چي زه دى پريښولم او پر غير دى نظر واچوى او ديو فناکيدونکي لابن و طرف ته متوجې سوې، آيا پر تا باندې زما دغه حق وو، آيا ما ته ددغه دپاره پيدا کړي وې چي ته دنورو سره زړه ولگوه او ما ياد نه کړې، آيا ما تاته دسترگو بينائي ددې دپاه درکړې وه چي هغه پرحرامو مخايو مصرف که، اي بي حيا هم زما درکړي شيان سترگي، غوږونه، زړه تا زما په نافرمانى کي مصرف کړه او تاته شرم هم نه ودريدى.

بيا دى فکر و کړي چي دمجرمانو دپاره حکم کيږي ﴿خُذُوهُ﴾ ونيسى دغه نالاتق ﴿فَغُلُوهُ﴾ او په زنجيرانو ئې وتړي ﴿ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلْوَهُ﴾ بيا ئې وجهنم ته واچوى. ددې وروسته دى بڼه په زړا دالله تعالى څخه بخښنه وغواړي، د اعمالو داصلاح او پر خير

باندی دخاتمې دعا دی و کړې او د حق تعالی د غضب څخه دی پناه وغواړې.

(۹) د جهنم د عذاب مراقبه

بيدای د جهنم د عذاب داسی مراقبه وکړې چې جهنم می اوس منخته دی او د الله تعالی سره دی داسی خبری وکړې چې ای الله دغه جهنم ستا بل کړې اور دی ﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ﴾ او ای الله ددې تکلیف وزړو ته رسیږي ﴿تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ﴾ **۰** **انْهَا عَلَيْهِمْ مُّوْصَدَةٌ فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ** او ای الله جهنمیان خلک د اور تر اور ورو اور ورو ستونو لاندی سوخل کیری او ای الله چی کله دهغو پوستونه په سوخلو سره ایرې سوې نو تا دهغو پوستونه بیرته په تازه پوستو بدل کړل چې هغو ته د تکلیف او غم احساس نور هم ډیر سی ﴿کَلَّمَا نَضَجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا﴾ او ای الله کله چی هغه وبری سول نو هغوته د زوزانو درخته (ونه) زقوم دخورولو دپاره ورکړل سوه او دابه هم نه وی چی د زوزانو په خاطر منکره سی چی مور خو ئې اوس نه سو خورلای بلکه مجبوراً به په هغه خپل نس ډکه وی ﴿لَا كَلْبُونَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ ۝ فَمَا لُبُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ﴾ او ای الله کله چی هغه تبری سوه نو تا ایشیدلی اوبه په وچینلی او ددغه اوبو څخه دوی منکره کیدای هم نسی بلکه داسی به ئې چینی څرنګه چی تبری او بن ئې چینی ﴿فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ۝ فَشَارِبُونَ شُرَبِ الْهَيْمِ﴾ او هم دغه به ددوی میلمستیا وی دقیامت په ورځ ﴿هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ﴾ او ای الله کله چی هغوته ایشیدلی اوبه دچینلو دپاره ورکړل سی نو دهغو کولمې به په پریکیدو سره دشرم ترڅای راولیری ﴿فَسُقُوا مَاءً قَقَطَعْ أَمْعَاءَهُمْ﴾ او ای الله دغه جهنمی خلک به د اور او ایشولی اوبو ترمابین ګرخی ﴿يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ اِن﴾ او ای الله کله چی ژړل وغواړی نو د اوبنکو پرڅای به په وینو ژاړی او کله چی د ډیر تکلیفه څخه دغستلو کوښښ وکی نو هغه به بیرته دورخ ته ورواچول سی ﴿کَلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا﴾ او ای الله چه دهری خواه څخه مات سی نو ستا څخه دفریاد

اجازه به وغواری نوته به ورته وفرمائی ﴿اِحْسَنُوا فِيهَا وَلَا تَكْلِمُونَ﴾ په داغه جهنم کی ذلیلله پراته اوسی او زما سره تاسی خبری مه کوی.

ای الله د دنیا د اور دیوې بخرکی په مورکی طاقت نسته نو د جهنم د اور کوم چی او یا (۷۰) واره تردې اور چیر دی خنګه به طاقت ولرو، ای الله زما عملونه خو د جهنم وړدی مگر زه ستا درحمت شخه فریاد کوم چی د جهنم د دردناک عذاب شخه خلاصی ماته رایه نصیب کړې، پر دغه محای دی دغه دعا درې واره وغواری او بڼه دی وژاری، که ژړا نه ورتلل نو د ژړا په رقم دی مخ جوړ کړی. دغه عمل دی په پابندی سره کوی په قراره قراره به په ایمان کی ډیروالی راخی او یوه ورځ به داسی راسی لکه دوږخ چی یې دسترگو ومخ ته دی، بیا به دیوې گناه کولو طاقت ورسره نه وی او دگناوو شخه به یو مخ دپرهیز توفیق انشاءالله ورته حاصل سی.

(۱۰) دالله تعالی د انعامو مراقبه

ددې وروسته دی دالله تعالی د لطف او انعامو دغه رنگه مراقبه وکړی او وحق تعالی ته دی داسی عرض وکړی چی ای الله ستا شخه زما روح دخپل وجود دپاره خواست نه وو کړی، ستا کرم بیله خواست شخه ماته وجود را کړی، بیا زما روح دغه خواست هم نه وو در شخه کړی چی ته ماته انسانی غالب راکه، ستا مهربانی بیله خواست شخه زه دخنزیر او سپی په غالب کی نه کرم پیدا بلکه غالب د اشرف المخلوقات دی راته عطا کړی یعنی زه دی انسان پیدا کرم، ای زما ربه که تا زه دمشرک په کورنی کی پیدا کړی وای نو به زه خونو په تاوان کی وای که صدارت او پاچاهی هم ماته حاصل سوی وای لاکن دکفر او شرک په سبب به زه تر حیوانانو بتر وای، تا په خپل کرم سره بیله خواست شخه زه په مسلمانان کورنی کی پیدا کرم لکه شهزاده چی دی پیدا کرم، ایمان غوندی لوی دولت چی ومخ ته ئې دپوله دنیا انعامونه او خزانې هیڅ حقیقت نه لری تا ماته بیله غوښتنی عطا کړی، ای الله چی ستا مهربانی دونه لوی لوی

انعامونہ بیلہ خواست شخہ راتہ عطا کرل نو غوبنتونکی بہ تہ ولی محرومہ پریردے۔

میرے کریم سے گر قطرہ کسی نے مانگا

دریا بہائے ہیں دُرے بہائے ہیں

ترجمہ: زما دکریم رب شخہ کہ چا یو شاخکی وغوبنتی نو ہغہ دریاہونہ او ولے ورتہ ویولے۔

اے اللہ زہ ستا ورحمت تہ ددے بی غوبنتی لطف او انعامو واسطہ درکوم او ستا دفضل شخہ خپلہ اصلاح او خپلہ ترکیۂ نفس (دنفس اصلاح) غوارم چہ تر مرگہ پوری زہ ستا دنافرمانی شخہ محفوظہ سم۔ اے اللہ بیا تا زہ پہ بنہ کورنی کی پیدا کریم او دخپلو نیکو بندگانو سرہ دی محبت راکری او پر دین باندی دی عمل راہہ نصیب کرے، کہ ستا رہنمائی نہ بی نو دمسلمان پہ کورنی کی پیدا کیدو سریرہ خلگ بی دینہ او گمراہ سی او اے اللہ ہم ستا پہ مہربانی سرہ دخدای ددو ستانو سرہ دتعلق توفیق راہہ نصیب سو او دحق دخاوندانو سرہ دی تعلق راہہ نصیب کرے، کہ دیو بی دینہ پیر پہ لاس ورغلی وای نو نن بہ پہ گمراہی اختہ وای، اے اللہ پہ دنیا کی تا دصالحینو ملگرتیا راہہ نصیب کرے دہ، پہ خپل مہربانی سرہ پہ آخرت کی ہم دخپلو صالحینو ملگرتیا راہہ نصیب کرے، اے اللہ خونہ گناوی چہ زما شخہ سوی دی پہ ہغہ وخت کی ستا دقہر قدرت ہم ماتہ کتلہ مگر تا دخپل بخینین او حلم پہ لمن کی زما دغہ گناوی راپتی کرے او زہ دی رسوا نہ کریم، اے اللہ زما پہ لکو ژوندونہ دی ستا پر دغہ حلم قربان وی کہ نن ہم زما عیبونہ تہ پرخلگو بنکارہ کرے نو خلگ بہ می دغان سرہ دکبینستلو دپارہ ہم پرے نردی، اے اللہ پہ خپلہ مہربانی سرہ پر ایمان باندی خاتمہ راہہ نصیب کرے، اے اللہ پہ خپل فضل سرہ پہ جنت کی اول داخلیدل راہہ نصیب کرے۔ غرض دیوہ یوہ انعام فکر دی وکرے چہ اللہ تعالیٰ مال او دولت، عزت، صحت او عافیت وغیرہ راکری دی او بنہ دی شکر ادا کرے او پہ آخر کی دی واللہ تعالیٰ تہ

خواست و کړې چې اې الله ستا احسانونه او انعامونه بې حده او بې اندازې دی دکومو چې فکر هم ممکن نه دی، اې الله دغه وخت چې دخونه احسانو فکر و سو او دکومو بې انتهاء احسانو فکر ونه سو دهغه ټولو په عوض زما هر ورېښته او دکائنات دهر ذرې په ژبه سره شکر ادا کوم، بس اې الله په خپله مهرباني سره زما دترکيه نفس (دنفس اصلاح) فيصله وکړه.

(۱۱) دنظر دحفاظت اهتمام

کوم خلک چې ښار ته تگ راتگ لری هغه چې کله دکور څخه وزی نو اول دی دوه رکعت دحاجت لمونځ وکړی او دعا دی وکړی چې اې الله زه خپلی سترگی او زړه ستا په حفاظت کی درکوم او ته ښه حفاظت کونکی یې، په دفتر او بازارو وغیره کی تر و سه دی په او داسه اوسی او په ذکر کی دی مشغوله وی بیا هم که غلطی و سی نو په بیرته راتگ سره دی پر هغه استغفار وکړی او پر هره غلطی دی څلور رکعت نفل لمونځ دجرمانې کښیږدی او تر و سه پوری دی یو څه مالی جرمانه هم ادا کړی یعنی صدقه دی وکړی او که چیری محفوظه وی نو شکر دی ادا کړی.

(۱۲) دحُسن دفنائیت مراقبه

که چیری پر یو ښائسته (ښځه وی که هلك) باندي نظر ومُښلی نو دستی دی ویو بدرنگه ته وگوری که هلته موجود نه وی نو فکر دی وکړی چې دیو تگ تور چې پر مخ ئې دانې دی، پته پزه ئې ده، غټ غټ غابڼونه ئې دی، په سترگو روند په سرکتی دی، پنډ او بې درکه بدن ئې دی، خټپه ئې راوتلې ده، او عملونه ئې کیږی او موچان پر ښیږی، فکر دی وکی چې کوم محبوب چې نن ښائسته معلومیږی هم داغه انجام به ئې وی او دغه فکر دی هم وکی چې کله دغه دحُسن خاوند مړسی نو بدن به ئې په ورستیدو سره خونه بدرنگه سی او چنجیان به پر گرځی، نس به ئې په پرسیدو

سره وچاؤدی او دونه بدبوئی به وی چی پزه ورنزدې کول به مشکل وی، بس دداسی فانی شی سره زړه لگول شه معنی، مگر دیو بدرنگه فکر گتپه به هغه وخت (عارضی) وی، خو تقاضا دی بیا په عذاب به وی، لهندا د آئینده تقاضې دکمزوره کولو طریقه دا ده چی پر هغه تقاضې دی عمل نه کوی او خدای تعالی دی پیر یاد کړی او دخدای تعالی د عذاب خیال دی په زړه کی ټینگ کړی او دیو خدای د دوست سره دی ناسته ولاړه پیدا کړی.

(۱۳) دنفس د اصلاح تر ټولو ضروری نخسه

د اصلاح او دنفس د تزکیه دپاره تر ټولو ضروری نخسه دغه ده چی دخدای دیو دوست وصحبت ته دی په پابندی سره حاضری ورکوی او دالله تعالی دمحبت خبری دی اوری عکله چی دخدای دوستانو دصحبت څخه ماسوا دنفس اصلاح او پر دین بانندی استقامت (ټنگوالی) عاده پیر مشکل بلکه ناممکنه دی، بلکه دخدای دکوم دوست سره چی ئې زړه لگیبری دهغه سره دی اصلاحی (داصلاح دپاره) تعلق جوړ کړی یعنی هغه دی خپل دینی مشیر (صلاح کونکی) جوړ کړی او دخپلو حالاتو خبر دی ورکوی او کوم علاج چی وروبنوی هغه دی ومني او پر هغه دی اعتماد وساتی، انشاء الله تعالی پیر ژر به دټول روحانی مرضو (گناوو) څخه شفا ورته حاصله سی. ذکر او معمولات دی په پابندی سره کوی.

پاملرنه: په دغه دستور العمل کی چی کوم ذکر بنوول سوی دی هغه دیو روغ سپری دپاره دی لاکن که څوک ضعیف (کمزوری) لری یا مریض وی نو دپیر په صلاح دی د ذکر تعداد کم کی. په دې خاطر دغه خبره د یاد ساتلو وړ ده چی بیله دپیر دصلاح دغه دستور العمل هیڅ فائده نه لری. لهندا دخدای ویو دوست ته دخپلو حالاتو خبر ورکول او دهغه پر جواب بانندی عمل او د اعتماد کولو سلسله دصحبت او خط په ذریعه جاری ساتل ضروری دی.

(۱۴) دبدنظری دتاوانو مراقبه

دبدنظری تاوانونه دی په فکر کی ونیسی چی دا دونه دخطر ډک مرض دی چی په اخته کیدو سره ډیر خلگ پر کفر باندی مړه سول یعنی دبدنظری په ناسیت سره په عشق مجازی کی اخته سول او تر آخری ساه پوری نه سوه ځنی خلاص او دکلمې پر ځای ئې بل شی تر خوله راووتل الْعِيَاذُ بِاللَّهِ. زمور شیخ حضرت مولانا شاه ابرارالحق صاحب دامت برکاتهم دنظر دحفاظت دپاره دیوڅو ډیرو ضروری هداياتو پارچه جوړه کړې ده هغه دلته درته نقل کوم دغه روزانه یووار داصلاح په نیت وایاست.

د حقیر عرض دنظر دحفاظت دپاره جوړونکی

پیرو مُرشد حضرت مولانا شاه ابرارالحق صاحب مدظله العالی
ناظم مجلس دعوة الحق هر دوئی

دبدنظری تاوانونه دونه ډیر دی چی بعضی وخت ددې څخه دین او دنیا دواړه برباد سی. نن سبا په دې روحانی مرض (گناه) کی داخته کیدو اسباب ډیر زیات سوی دی، په دې خاطر دا بینه راته معلومه سوه چی ددې بعضی تاوانونه او ددې څخه دحفاظت دپاره مختصره علاج درته وړاندی کم چی ددې دتاوانو څخه حفاظت ووسی.

ددې دپاره پر لاندی ذکر سوی خبرو باندی په عمل کولو سره به دنظر حفاظت په آسانه سره ووسی.

(۱): کوم وخت چی بنسځی تیریری په اهتمام سره سترگی کښته ساتل که څه هم هر شونه دنفس خواهش وی دکتلو، لکه څنگه چی پردې ډول عارف هندی خواجه

عزیز الحسن صاحب مجذوب بیان کړې دی

دین کا دیکھ ہے خطر اٹھنے نہ پائے ہاں نظر
گوائے بیتاں میں تو اگر جائے تو سر جھکائے جا

ترجمہ: ددین خطر دی چی سترگی پورته نه کړې که بازارته ولاړسې نوسر به دی کښته وی.

(۲): که سترگی پورته سی او پر یوچا ولگېری نو ژر ئې کښتکول که شه هم هرڅونه گرانې وی، که شه هم دساه ختلو اندیښنه وی.

(۳): دغه فکر کول چی دسترگو حفاظت په نه کولو سره په دنیا کی د ذلت اندیښنه سته، دعبادتو نور ختم سی، دآخرت بربادی خو یقینی ده.

(۴): پر بدنظری باندی کم از کم یوواری دوولس (۱۲) رکعتہ نفل دکولو اہتمام او یوڅه نه څه تر خپل وسه پوری خیرات او په کثرت سره استغفار کول.

(۵): دغه فکر کول چی دبدنظری په ظلمت (تاریکې) سره دزړه خانه خرابه سی او دغه ظلمت بیا په ډیر وخت لیری کیږی، تردې حده چی پر خواهش سریرہ په وارو وارو دنظر حفاظت ونسی ترهغه وخته زړه نه پا کیږی.

(۶): دغه فکر کول چی په بدنظری سره میلان، بیا په میلان سره محبت او په محبت سره عشق پیدا کیږی او په ناجائز عشق سره دنیا او آخرت برباد سی.

(۷): دغه فکر کول چی په بدنظری سره په قراره قراره دذکر او دعبادتو څخه زړه مات سی تر دې حده چی دپریښلولو نوبت یې راسی، بیا ئې بد غنی کیږی.

مختصر علاج د عشق مجازی دپاره

دبدنظری په ناسیت سره که سپری چیری په عشق مجازی اخته سی نو په

داسی حال کی پر یوڅو نورو خبرو باندی باید عمل وی.

(۱): دهغه معشوق سره دی تعلق یو مخ ختم کړی یعنی دهغه سره خبری کول، هغه ته کتل،

هغه ته خط لیکل، دهغه سره ناسته ولاړه، یا کله کله ئې لیدل ټوله دی بلکل بند کړې، تردې حده که بل سړی دهغه (معشوق) خبری شروع کړې نو هغه سړی دی راوگرځوی او دهغه معشوق څخه دی دونه لیریوالی اختیار کړې چې دهغه سره لیدل ناممکنه وی بلکه په غلطی کی هم پر هغه دنظر مټینلو امکان نه وی، غرض تعلق دی بلکل ختم کړې.

(۲): که دهغه معشوق د راتلو خطر وی نو په قصداً دی دهغه سره جنگ وکړې چې دده سره بیا د دوستی هغه ته هیڅ امید هم پاته نسی.

(۳): دمعشوق خیال دی قصداً نه راوولی، نه دی د تیرو وختو دخیالاتو په راوستلو سره خوند اخلی چې دغه دزړه خیانت کبیره گناه ده کوم چې دزړه خانه خرابه کړې او ددې تاوان تر بدنظری هم ډیر دی.

(۴): عاشقانه شعرونه، دعاشقی قصې او رسالې دی نه وایی، سینما، ټی وی، وی سی آر، لڅ او دشهوت پورته کونکی عکسونو څخه دی یو مخ پرهیز وکړې او دداسی ماحول څخه چې هلته بې حیائی او نافرمانی وی لیری دی اوسی، دنافرمانانو په صحبت کی دی نه اوسیری.

(۵): د دنیا دحسن خاوندانو بې وفائی دی پیاد کړې چې پر هغو باندی څوک هرڅونه ځان، مال، دولت او عزت ټول قربان کړې لاکن که دهغو زړه دبل یوه سره ولگیدی یا که یو ډیر پیسه داره ورته پیداسی نو د زاره عاشق څخه سترگی اړه یی او بعضی وخت دهغه څخه دځان دخلاصولو دپاره هغه د زهر په ورکولو سره مړ کی.

(۶): که هغه محبوب مړ سو نو ته ئې ژر تر ژره دقبر په حواله کړې او که ته اول مړ سوې نو هغه معشوق به ستا د لابن څخه بیزاره سی او که ددواړو څخه دیوه حُسن هم ختم سو نو ټوله عشق ختم سی، څنگه عارضی محبت دی.

حضرت تهانوی رحمة الله علیه په خپل کتاب التَّشْرِيفُ بِمَعْرِفَةِ احَادِيثِ التَّصَوُّفِ

حصه دریم صفحه ۳۴ باندی یوحیث پاك نقل كړی دی

﴿أَحِبُّ مَنْ شِئْتَ فَإِنَّكَ مُفَارِقُهُ﴾

ترجمه: ته دچا سره چی غواړې محبت و که یوه ورځ دهغه څخه جلا کیږې.

(۷): او ددې دستور العمل ټوله لیکل سوی اعمال دی په پابندی سره کوی په قراره قراره به خواهشات کمپړی او دغه خواهش دی نه کوی چی تقاضې بلکل ختم سی، بلکه مطلوب صرف دونه دی چی تقاضې دونه مغلوبی او کمزوره سی کوم چی په آسانی سره په قبضه کی راسی.

او پر ذکر سوی طریقو باندی په عمل کولو سره به یوه ورځ انشاء الله تعالی نفس به په قبضه کی راسی او دغیر الله دمحبت څخه به نجات ورته حاصل سی او هغه انعامونه به زړه او روح محسوس کړی چی هر وخت به روح د وجد (مستی) په کیفیت کی وی او زړه ته به داسی آرام حاصل سی چی بادشاهانو په خوب هم نه دی لیدلی او داسی به ورته معلوم سی لکه یو دورځی ژوند چی په جنتی ژوند بدل سو

نیم چاں بستاند و صد چاں دهد

انچه در وهمت نیاید آل دهد

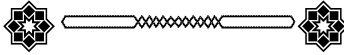
ترجمه: الله تعالی په مجاهداتو کی صرف نیم ځان اخلی لاکن ددغه په بدله کی په سوو ځانونه ورته عطا کړی او په باطن کی داسی نعمتونه ورته عطا کوی چی ستا په گمان کی هم نسی راتلای.

اوس دعا کوم چی حق تعالی دغه دستور العمل دنفس دخبائتو څخه د نجات دخپلو بندگانو دپاره اعلی ذریعه جوړه کړی او دغیر الله دنجیرانو څخه دی نجات عطا کړی او دغه خدمت ته دی دقبولیت شرف عطا کړی.

پاملرنه: هره ورځ دی دوه رکعته نفل کوی او په بڼه ژړا او زاری دی دخپل اصلاح او دنفس دتذکیه دپاره دعا کوی ځکه چی بیله دالله تعالی دفضل او کرم دهیخ سپری نفس

نسی پاکیدای، دغه نعمت بیله دالله تعالیٰ دفضل او رحمت خخه هیخوک نسی
حاصلوای.

وَإِخْرُدْ عَوَانَا إِنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ط



نارِ شهوت نارِ دوزخ متّصل
از تنه چو شاخ باشد متّصل

تركِ شهوت نیست آسان له فقیر
ورنه هر شهوت پرست گرد فقیر

پس همین دستور از الله بود
که برد آنجا که اهل الله بود

شیخ کامل را طیبِ خود بگیر
بهرِ حق آن را حیبِ خود بگیر

شیخ العرب والعجم عارف بالله
حضرت اقدس مولانا شاه حکیم محمد اختر صاحب دامت برکاتهم

